

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 14.03.1978, sp. zn. 11 Tz 9/78, ECLI:CZ:NS:1978:11.TZ.9.1978.1

Číslo: 34/1979

Právní věta: Je porušením důležité povinnosti uložené podle zákona ve smyslu § 224 odst. 2 tr. zák., jestliže řidič řídící motorové vozidlo kolem nástupního ostrůvku elektrické dráhy, na němž se pohybuje větší množství lidí, jede hrubě nepřiměřenou rychlostí.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 14.03.1978

Spisová značka: 11 Tz 9/78

Číslo rozhodnutí: 34

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Doprava, Ublížení na zdraví

Předpisy: 100/1975 Sb. § 2 ods. 2
§ 12 ods. 1
§ 12 ods. 3 140/1961 Sb. § 224 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 34/1979 sb. rozh.

Je porušením důležité povinnosti uložené podle zákona ve smyslu § 224 odst. 2 tr. zák., jestliže řidič řídící motorové vozidlo kolem nástupního ostrůvku elektrické dráhy, na němž se pohybuje větší množství lidí, jede hrubě nepřiměřenou rychlostí.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 14. 3. 1978 sp. zn. [11 Tz 9/78.](#))

K stížnosti pro porušení zákona podané ministrem spravedlnosti ČSR Nejvyšší soud ČSR zrušil v rozsudku obvodního soudu pro Prahu 2 sp. zn. 5 T 202/77 ze dne 12. srpna 1977 výrok o trestu a obvodnímu soudu přikázal, aby věc v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Pravomocným rozsudkem obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 12. 8. 1977 sp. zn. 5 T 202/77 byl obviněný L. J. uznán vinným trestným činem ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1, 2 tr. zák. a odsouzen podle § 224 odst. 2 tr. zák. s použitím ustanovení § 58 odst. 1 písm. a), b) a § 59 odst. 1 tr. zák. za současného přijetí záruky společenské organizace k trestu odnětí svobody v trvání dvou roků

s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu tří let. Dále mu byl podle § 49 odst. 1 tr. zák. uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu pěti let. Podle § 229 odst. 1 tr. ř. byl poškozený J. P. se svými nároky na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Obviněný spáchal trestný čin podle rozsudku tím, že dne 25. 4. 1977 kolem 15.15 hod. v Praze 5, na Plzeňské ulici v prostoru stanice vlaků el. dráhy „Kavalírka“, jako řidič osobního automobilu v důsledku nepřiměřené rychlosti způsobil střet s chodcem J. P., nar. 1891, který utrpěl zranění, jemuž dne 28. 4. 1977 podlehl.

Proti tomuto rozsudku podal ministr spravedlnosti ČSR v šestiměsíční lhůtě uvedené v § 272 tr. ř. v neprospěch obviněného stížnost pro porušení zákona. Dovodil v ní, že obvodní soud porušil zákon v ustanoveních § 23 odst. 1, § 31 odst. 1 a § 58 odst. 1 písm. a), b) tr. zák., když neuvážil, že okolnosti případu jsou takové povahy, že neumožňují uložení podmíněného trestu odnětí svobody.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. správnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i řízení, jež mu předcházelo, a shledal, že byl porušen zákon.

Skutková zjištění učiněná na základě důkazů provedených v hlavním líčení jsou úplná a správná. Správné je i právní posouzení zjištěného skutku.

Obvodní soud správně dovedl, že obviněný porušil ustanovení § 12 odst. 3 vyhlášky č. 100/1975 Sb., o pravidlech silničního provozu, když v kritické době jel nepřiměřenou rychlostí. Nutno jen dodat, že překročení rychlosti jízdy bylo zvláště výrazné zejména se zřetelem na situaci v kritickém místě, protože po předchozím předjíždění několika motorových vozidel obviněný projížděl rychlostí vyšší než 70 km/hod. kolem nástupního ostrůvku el. dráhy, kde se v této době pohybovalo větší množství lidí. Nedodržel tak další důležitá ustanovení § 2 odst. 2 a § 12 odst. 1 cit. vyhlášky, jak na to správně poukázal obvodní soud v odůvodnění svého rozsudku. Tím nepochybně porušil důležitou povinnost řidiče uloženou mu podle zákona a jestliže za takové situace srazil chodce přecházejícího v těch místech a způsobil mu zranění, kterému chodec později podlehl, zavinil nehodu formou vědomé nedbalosti a jeho jednání vykazuje znaky trestného činu ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1, 2 tr. zák.

Dále Nejvyšší soud ČSR odůvodnil, proč je uložený trest ve zřejmém rozporu s účelem trestu.